

Mr. J.B. Kanschool

In de Schoterlandse zuidoost hoek werd al sinds +/- het jaar 1550 hoogveen ontgonnen en verwerkt tot turf, wat in het westen van ons land als belangrijkste brandstof werd gebruikt. Tussen 1500 en 1850 ontstond daardoor langs de nieuw gegraven vaart en wijken een gemeenschap van mensen die werkzaam waren in loondienst van de Schoterlandse Compagnie. In die jaren was het geen rijkdom maar een redelijke welvaart want er was werk!

Zo rond het einde van de 19^e eeuw en de begin jaren van de 20^e eeuw liep de vraag naar turf terug, mede door de opkomst van o.a. de kolenmijnen in Limburg. Er brak een tijd aan van werkloosheid en daarmee gepaard gaande schrijnende armoede. Veenarbeiders waren meestal heel arm. Ze woonden met vaak grote gezinnen in keten of plaggehutten of soms zelfs in holen in de grond. De zelf gebouwde onderkomens, meestal langs één der wijken, waren dikwijls niet groter dan 6 bij 8 meter waar ze soms met 10 personen en één of twee geiten in woonden.

Naar aanleiding van een artikel in het Parool, waarin de erbarmelijke leefomstandigheden werden beschreven, kwam de toenmalige minister van binnenlandse zaken Mr. J.B. Kan (vader van de later bekende cabaretier Wim Kan) een kijkje nemen in deze crisisgebieden. Het heeft een enorme indruk op de man gemaakt en maatregelen bleven dan ook niet uit. Op redelijk korte termijn werden woningwetwoningen gebouwd, een buurthuis gebouwd en later scholen gerealiseerd waaronder dit monumentale schoolgebouw (1917), waarvan de naam met dit verhaal is verklaard.

Het fraaie gebouw heeft in 2007 een woon/werk bestemming gekregen.

In 2008 kochten het kunstenaars echtpaar Marcel Prins en Birgit Speulman de oude J.B. Kanschool en startten er met succes een kunst- en creativiteitscentrum.